

Delfzijl, je maakt er van alles mee

Alweer een maand zijn we in Delfzijl. Werkelijk, de tijd vliegt. Voor we het weten gaan de lijnen los om naar de Oosterhaven in Groningen te varen, want de Neptunus jachthaven is vanaf 1 november gesloten. Maar eerst nog onze huidige belevenissen in de Neptunus jachthaven.

In ons vorige Suffertje hebben we al verteld dat we geweldig ontvangen zijn na ons "onverwachte retourtje naar Noorwegen", we kwamen echt thuis. Het was ook druk in de jachthaven. Elke dag een

komen en gaan van schepen die een nachtje bleven en verder gingen naar elders. De eerste dagen hebben we gelijk "schoon-schip" gemaakt. De zeilen afspuiten en drogen, veiligheidslijnen van het dek en weer opgeborgen, alle vallen naar de preekstoel zodat ze niet kunnen klapperen in de wind. Kortom we hielden onszelf lekker bezig. Wat geen straf was in een lekker zonnetje. Maar uiteraard vergeten we het plezier maken ook niet, zoals gezellig met vrienden uit eten te gaan. De eerste week zelfs 2 keer. Zo leer je de eetgelegenheden in wereldstad Delfzijl ook nog eens kennen. Jawel, van een heerlijk visrestaurant de [Boegschroef](#) op de kade tot chique in de stad bij [restaurant Kakebrug](#) of gewoon de frietboer om de hoek een bezoekje brengen.

De zeilboot is ook weer tot woon/huisboot omgetoverd, Riens serveert het diner niet meer op Mepal maar op ons vertrouwde Wedgwood. De parkieten krijgen weer de nodige aandacht en mogen overdag lekker door de kajuit vliegen. Om ontsnappen te voorkomen, zitten in de kajuitingang en het voorluik, horren. Alles dicht houden als het zonnetje schijnt is niet te doen, veel te heet. We zijn ook weer voorzien van de laatste nieuwe tijdschriften "Zeilen" door Petra en Ad. We zijn weer helemaal op de hoogte van alle ins en outs op zeilgebied.

De OV kaart wordt regelmatig benut voor afspraken en bezoeken aan de markt in Groningen. Vanuit Delfzijl is dat prima te doen. We kunnen zelfs kiezen of we de bus of de trein nemen.

Uiteraard moest er ook weer eens geklust worden. Tijdens onze vakantie hadden we regelmatig last van een moeilijk startende motor. Tja, als ie pas nieuw is dat niet iets waar je op zit te wachten. Ook "even" de motor starten als je op zee zit omdat de wind wegvalt, is dan een dingetje. De startaccu was vorig jaar vervangen. Hoewel die 9 jaar oud was, bleek dat niet het probleem. In Noorwegen had Riens al het startrelais vervangen maar ook dat mocht niet baten. Eventuele andere oorzaken konden wij niet ontdekken. 2 week nadat we terug waren kwam Henk Ubels langs. Riens had hem al ingeseind welke problemen we hadden en wat we zelf hadden onderzocht en gedaan. Mogelijk dat het startslot de oorzaak was (tip van de Sole leverancier). Maar eerst heeft Henk alle mogelijke andere opties nagelopen, nergens een probleem. Dus toch maar het startslot onderzoeken.

Daar bleek het euvel te zitten. Het slot bleek corrosie verschijnselen te hebben. Op de Zeezwaluw zit het motorbedieningspaneel in de kuip en de kabelaansluiting aan de achterkant in de BB-bakskist. Inderdaad een plek wat onderhevig is aan condens/vocht, zeker in de koude wintermaanden. Gelukkig had Henk "toevallig" een nieuw slot bij zich. Na plaatsten van het nieuwe startslot, was het 1x starten en de Sole liep direct als een zonnetje. Omdat de bakskist vochtig is moest Tom Poes een list verzinnen om dat op te lossen.

De Zeezwaluw Tom Poes dacht terug aan de tijd dat auto's nog gewoon bougies, kabels en een verdeler kap hadden die in voor- en najaar "ontvochtigd" moesten worden. Daar had je toen hele handige spuitbussen voor, "zou zo iets nog bestaan?"

Handig toch dat internet, zoeken en ... een bus [3M 1605](#) vochtverdrijver gevonden, besteld en al ontvangen.

Dit middel is speciaal om vocht van elektrische verbindingen te verdrijven en te beschermen. Volgens de beschrijving moet het aangebrachte laagje, de contacten voor minimaal 6 maanden beschermen. Dus...de hele bakskist werd uitgepakt omdat Riens daarin moest kruipen om de klus te klaren. Klusje van 5 minuten, daarna alles weer terug in de bakskist. Nu hebben we ons voorgenomen om consequent 2 x per jaar de kabels in te spuiten omdat het motorpaneel elders (lees vocht vrij) plaatsen een giga onderneming is. Vraag ons volgend jaar hoe het ermee is.

Intussen zijn we ook weer aardig ingeburgerd en worden betrokken bij de Verenigingsactiviteiten, zoals bardienst, boodschappen doen met Els van de barcommissie voor de

afsluitingsbijeenkomst/eten/race van het seizoen etc. De afsluiting ging helaas niet door want de restanten van orkaan Humberto gooiden roet in het eten. De storm zou op vrijdag 3 oktober in de nacht beginnen en zaterdags (de dag van de geplande Sonnema race) op zijn hevigst zijn. De geplande race werd door de weersomstandigheden met veel regen en harde wind afgeblazen.

Zelf hadden we ook al maatregelen getroffen om de Zeezwaluw (weer eens) stormbestendig te maken. Van Samantha de havenmeesteres mochten we extra lijnen naar de vingersteiger van de lege box aan BB naast ons leggen. Ze zette het bordje ook direct op rood. We hebben 2 extra lijnen gelegd vanaf BB en daarna bleven we keurig vrij van de SB vingersteiger. De hele storm periode lagen we keurig en erg rustig, alleen af en toe een klotskont maar nix vergeleken met Noorwegen.

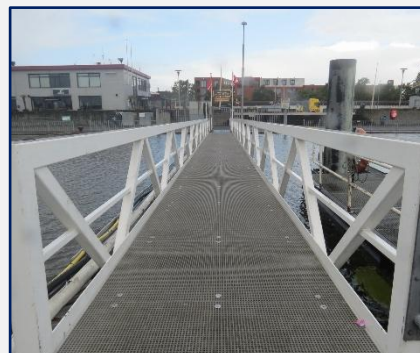
De storm was amper over toen er op zondag 5 oktober hoogwater alarm was. We zagen het toen we om

8 uur in de kuip kwamen. Het water stond bijna tot de rand van de kade. Via Samantha hoorden we dat de coupures (de vloeddeuren) in de dijk gesloten werden. Het waterschap verwachtte 3.5m boven NAP en de vloeddeuren worden gesloten als er een verwachting is van 3m boven NAP. Auto's moesten weg van de parkeerplaats bij de haven. Samantha informeerde de auto eigenaren in de haven.

Wij zijn direct nog even naar de AH gewandeld vóór de loopbrug naar de wal (in plaats van omhoog, liepen we nu naar beneden) alleen bereikt kon worden met laarzen aan. We moesten wel omlopen want de vloeddeuren naar de stad waren al gesloten.

Met droge voeten kwamen we weer thuis en hielden de waterstand nauwlettend in de gaten. Op ons bootje met drijvende steigers waren we niet bang voor schade o.i.d. Gelukkig heeft "hoogwater" een piek en zakt het daarna weer. Dat bleek ook. Het water kabbelde net over de kade heen maar dat was ook slechts van korte duur. 's Middags om 1 uur waren de vloeddeuren weer open en was alles weer back to normal.

Hieronder de foto's die we onderweg gemaakt hebben van dit hoogwater feit.

De gesloten coupures;
Hiernaast is de coupure van de voetgangers
doorgang van de haven naar het centrum van de
stad.

Nr. 2 nr. 3 zijn beide kanten van de coupure in de
doorgaande weg voor alle verkeer.

3x is scheepsrecht, zeggen ze altijd.

Afgelopen maandagmorgen hoorden we ineens een hoop "motorlawaai" vlakbij. Het bleek een brede en lange duwbak-sleepboot combinatie te zijn, die achter onze kont, het paadje invoer. Tot het eind en daarna weer terug. Na ons paadje werden ook de andere 2 die er zijn, vereerd met een "heen-en-weertje". Wat ze deden/uitvoerden weten we niet. We konden nix zien.

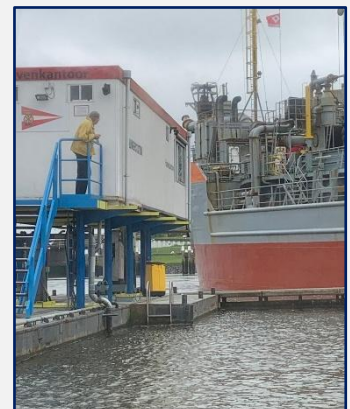
De duwbak combinatie komt

De duwbak combinatie gaat weer weg

Vandaag, dinsdagmiddag hoorden we weer enorm veel motor/manoeuvree lawaai in de haven. We weten nu ook wat die duw-sleep combinatie gisteren aan het doen was; dieptemetingen van alle paadjes in de jachthaven!
Nu zien we dat een enorm baggerschip in het begin van de haven aan het baggeren is.

De boot de "MS Elbe" draaide vlak langs het havenkantoor en het leek of hij met de laatste steiger zou botsen. Zie de foto. Maar het blijkt dat ze op de centimeter kunnen manoeuvreren met dat enorme gevaarte.

Enorm veel schroefwater om te draaien en keren in de nauwe toegang en daarna "parkeren" langs de kade. Het water in de haven klotste aardig want er werd ook nog gespuid!

De meeuwen vinden het geweldig want tijdens het spuien komt de zoetwater vis lucht happend de zoute haven in. Een koningsmaal voor de meeuwen!

Na een uurtje rondbaggeren, keert de rust weer, want de "Elbe" baggerboot zette de motoren om 17 uur af. Tenminste dat dachten we.

Maar het schip was gewoon weer weggevaren uit de haven zonder ons te informeren. Het was zeker het einde van de werkdag. Op de foto hiernaast zie je hoe groot het schip was.

Nu is het dinsdagmiddag en we hopen dat alle excitement nu echt voorbij is. In elk geval hebben we de extra BB-lijnen weer verwijderd omdat er nu een 3Bft windje staat.

De komende week zou het droog blijven zonder al te veel wind, we kunnen dan weer buitenspelen!

